

Pjesnik Bećo Došljak izašao iz mraka

Vremena su teška za sanjare a pjesnik po logici stvari mora biti sanjar, dječiji pjesnik posebno. Slobodan Došljak Bećo napisao je preko stotinu knjiga poezije za najmlađe i doživio da godinama godini sa šezdesetak eura socijale. I da godinama živi u mraku.

A onda se čulo za Bećove muke.

Slobodan Došljak Bećo je svoj životni i radni vijek vezao za Podgorici i jedno od njenih kultnih naselja, Zabjelo. Kad su Zabjelčani čuli sa kakvim se mukama Bećo nosi pokrenuli su različite akcije prikupljanja pomoći za svog dječijeg pjesnika. Tako poslije više od pet godina kako su mu je isključili čika Bećo, kako ga zovu njegove komšije, ponovo dobio struju.

-Teško je bilo. Ja slabo vidim i onda je uz svijeću bilo teško i živjeti i pisati stihove. Pa i bez stuje sam ostao kad sam prije par godina išao na operaciju očiju u Beograd. Kad sam se vratio zatekao sam ugašenu struju i tako nastavio da živim. Ne mogu se jednostavno plaćati računi i živjeti sa šezdesetak eura mjesečno.- priča Čika Bećo.

Tako se čika Bećo, kako u Podgorici svi zovu Slobodana Došljaka, našao u mraku i u svojoj skromnosti. I u toj skromnosti nikom nije tražio da mu pomogne ali su se ljudi dobre volje ipak okupili. oslije više od stotinu knjiga za djecu Slobodan Došljak se našao na meti javnosti. Ali ne zbog stihova već zbog nemaštine. Nemaštine u kojoj je, nastalo još na hiljade stihova, kaže čika Bećo.

-Napisao sam preko stotinu knjiga koje su mi u rukopisima i koje čekaju da se pojave. Ja pišem

jer mi jedino dječija radost pričinjava zadovoljstvo. I jedino za njih vrijedi stvarati i živjeti. Ja sa radošću čekam da se nove pjesme objave a imam obećanje da će mi prijatelji koji su se odazvali pozivu da mi se pomogne štampati dvije ili tri zbirke.- sa radošću priča Slobodan Došljak.

Na pitanje kako to pjesnik dođe do socijale čika Bećo ni ne odgovara. Iako je završio Fakultet za fizičku kulturu i u mladosti se bavio sportom, zbog svog invaliditeta nikad nije radio u struci. Umjesto da dječake i djevojčice uči sportu učio ih je ljepoti riječi i stihova. I pisao im školske radove, kaže nam jedna Lejla. Slobodan Došljak Bećo nikog ne krivi za svoju sudbinu. Skromno je zahvalan svima koji su se odazvali pozivu da mu se pomogne a odazvao se maltene cijeli grad. Toliko je čika Bećo zadužio svoje sugrađane. Ni za čim ne žali osim možda što nikad nije dobio poziv na neki dječiji festival koji se održava u gradu ili okolini. Na pitanje zašto je to tako čika Bećo ne odgovara, ćuti. Možda je i tada bio zaboravljen. Ustvari, kaže čika Bećo, njega samo interesuje da ga djeca ne zaborave. Vremena su teška za sanjare a pjesnik po logici stvari mora biti sanjar, dječiji pjesnik posebno. Slobodan Došljak Bećo napisao je preko stotinu knjiga poezije za najmlađe i doživio da godinama godini sa šezdesetak eura socijale. I da godinama živi u mraku. I da iz njega izađe.

<http://kodex.me/clanak/138319/pjesnik-beco-dosljak-izasao-iz-mraka>

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=1861535334129428&id=1644515185831445&hc_location=ufi